

Hiábavaló keresztyénség

Bibliaolvasás: „Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. ²Általa üdvözültek is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem elhamarkodottan lettetek hívőkké. ³Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam; hogy tudniillik Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. ⁴Eltemették, és - ugyancsak az Írások szerint - feltámadt a harmadik napon, ⁵és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. ⁶Azután megjelent több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. ⁷Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. ⁸Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnak, megjelent nekem is. ⁹Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert üldöztem Isten egyházát. ¹⁰De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. ¹¹Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és ti így lettetek hívőkké.” 1Kor 15: 1-11

Alapige: „Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? ¹³Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. ¹⁴Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. ¹⁵Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta a Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. ¹⁶Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. ¹⁷Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ¹⁸Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. ¹⁹Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. ²⁰Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengéje.” 1Kor 15: 12-20.

A Korinthusban közel kétezer évvel ezelőtt elhangzott prédikációt nem kell magyaráznom. Minden egyes szó, magából Istenből merített ige, melyet vértanú apostolok és gyülekezeti tagok pecsételtek meg a saját vérükkel és életükkel. Miért?

A válasz talán az, amit Hamvas Bélával együtt én magam is mondok, hiszek és vallok.

„Ha az igazságot bántják, nem tudom elviselni, személyemben vagyok érintve,- mondja Hamvas Béla. Ha az igazságot támadják, nem magamat védem, hanem azt az asszonyt, akibe szerelmes vagyok.”¹

¹ Hamvas Béla: A méhesben 5/2 rész. Rádiószínház, Kosuth rádió 2017. április 25. 13: 06'. Rádióra alkalmazta és rendezte: Dániel Ferenc (1997). <http://hangtar.radio.hu/kossuth#!#2017-04-25>

Számára ugyanis „a filozófia nem tanítás, hanem (szerelmes) állapot; filo – szófia. Szenvedélyesen szerelmesnek lenni Szófiába, aki a legszebb asszony.”

Krisztus mindenkori vértanúinak a Krisztustest anyaszentegyház a legszebb „asszony”, kinek védelméért semmi sem drága. Igazság, anyaszentegyház és vértanúság elválaszthatatlan egységet alkotnak. Meg van írva:

„A Krisztus evangéliuma; (...) Istennek hatalma az, minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.”²

A Rómaiakhoz írt levél szerint az evangélium az Isten igazsága és egyben hatalma is! Alapigénkből pedig azt hallottuk, hogy az evangélium az, hogy Krisztus az első zsengeképpen támadt fel a halottak közül az írások szerint!

Mindazok tehát, akik bármely oknál fogva ellene mondanak az evangéliumnak, az igazságok igazságát változtatják hazugsággá. Az igazság tudni illik az, hogy Krisztus első zsengeképpen támadt fel a halottak közül és a halát legyőző élő Krisztusként jelent meg Kéfásnak, majd a tizenkettőnek, és a több mint ötszáz tanítványnak. Külön jelent meg Jakabnak, az apostolok közül pedig legutoljára magának Pálnak is. Nos, akik ellene mondanak e szent tanúknak, a Krisztusnak és az ő tanúinak ártatlan vérért tapossák meg, mely vér szüntelenül az Istenhez kiált. Nincs középút itt sem. Vagy személyes érintettségében együtt kiáltasz e szent vérral Istenhez, vagy hitetlen tévelygőként rajta taposol, megtagadva az evangéliumot, az Isten igazságát és hatalmát.

Mindezzel csak azt mondom, hogy a halottak feltámadása, maga a feltámadás az igazságok igazsága, amelyet ha bántanak, nem tudom elviselni, mert a személyemben vagyok érintve.

Ugyanezzel az érintettséggel kérdezi Pál: „Mi módon mondhatják közületek némelyek, hogy a halottak nem támadnak fel?” Igen. Érezzük meg ebben a kérdésben a legszemélyesebb érintettséget!

Létezik, hogy az Isten hatalma által úgy, ahogyan azt Ő megígérte és meg is bizonyította a szeretett meghaltjaink ne támadjanak fel, majd pedig halott önmagunk sem? Az Isten evangéliuma szerint erre a kérdésre csak egy igaz felelet van, mégpedig az, hogy lehetetlen, hogy az Istene hazudjon, a feltámadás tehát a leghatalmasabb igazság.

Nos, ha azt gondoltad volna, hogy ez valami új és modern felfogás, hogy nincs feltámadás, akkor szembesülj azzal, hogy több mint kétezer éves. De mi lehet a gyökere és indítéka ennek az ártatlan vért megtaposó Istentagadásnak? Van-e benne bármily kicsiny értelem, vagy igazság? Lehet a valóság az, hogy nincs feltámadás?

Isten kinyilatkoztatásának kösziklájára állva határozottan mondjuk Krisztussal és vértanúival együtt, hogy a feltámadás tagadása nélkülöz minden értelmet és világosságot, ezért pokolbéli sötétség és hazugság az.

Szentlélek határozottan tanítja, hogy a feltámadás vér-tanúként történő megvallása a keresztyének erőssége, ellenkezőleg a feltámadás bármilyen tagadása keresztyén voltunk hiábavalóvá tétele, sőt minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ez bizony erős figyelmeztetés! Mára oda jutottunk, hogy az ellenségeink a Napnál világosabban látják azt,

² Róm 1:16-17

amit mi magunk nem akarunk tudomásul venni, azt tudni illik, hogy keresztyén, azaz krisztust követő hitünk erejét megtagadva a Föld kerektség minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Vizsgáljon meg az Úr! Van-e élő közösséged az élő Krisztussal, mennyei Atyáddal és az Urat követő testvéreiddel? Ha van, akkor a végtelenség felé tátongó nyomorúságod egyetlen vigasztalója maga az Úr, de ha nincs élő közösséged, szembesülj végre azzal, hogy minden embernél nyomorultabb vagy, és hétmilliárdan készek a helyedre állni az életért és az üdvösségért tartó versenyben!

Mit mond Pál által az Úr Lelke? Ha keresztyénségünk, beleértve ezt az istentiszteletet is csak a Földön eltöltött néhány percnak ad valamilyen értelmet, - ki - ki gondoljon, amire akar – akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, tehát ez az igehirdetés is. Hiábavaló az a hit is, hogy ez az erőtlen reformátusságunk, vallásosságunk értékes. Nem az, Pál szerint is egyenesen hiábavaló. Csak hitvalló reformátusságunknak van létjogosultsága!

Mit mond az Úr a hiábavalóvá vált sóról? A só, amely az ízét veszti, semmire nem alkalmas, ezért kidobják azt az utcára és az emberek eltapodják. Aki tehát megtapodja a vértanúk Krisztus-bizonyágtételét a saját hitetlen életmódjával, azt előbb vagy utóbb mások tapodják meg!

Nem tét nélküli tehát a Vörösberényben történő református istentisztelet! Ha úgy gondoltad, hogy a vörösberényi református istentisztelet ugyanúgy jelentőség nélküli, mint mikor fent a magasban elszáll a fejed fölött egy madár, amelyet legtöbbször észre sem veszel, akkor ezt nagyon rosszul gondoltad. Ennél csak az rosszabb, hogy ennek a gondolkodásmódnak megfelelően is cselekszel; figyelmen kívül hagyod a megszentelt úrnapját és 100% -ig közömbös leszel. Mi lesz ebből? Csak az, hogy mások is semmi számban fognak venni, mint a holtat, akitől többé már semmit sem várnak, ezért leírják és az eltemettek közé számítják.

Szentlélek bizonyágtétele nem a feltámadás megtagadásának következményével fejeződik be, hanem azzal az örömhírral, hogy Krisztus feltámadt, mégpedig, mint az elhunytak, vagy a testben most és ezután meghalók zsengéje, ami annyit jelent, hogy a feltámadás Krisztussal elkezdődött és nem ért véget, a folyamat nem szakadt meg, a többi gabona is szüntelenül érlelődik a nagy aratás órájáig! Számolj tehát bölcs emberként a feltámadás nagy aratásával!

Ünnepszentelésed tétje tehát a meghozott választásod, hogy a hiábavalóság és a fölbe taposás, vagy pedig az üdvözültek dicsőséges feltámadásának nagy aratásban akarsz részesülni?

Halld hát az evangéliumot! Krisztus feltámadt a halottak közül, és pedig mint az első zsenge! Ámen.